

Motion till riksdagen 2009/10:Ub230

av **Catharina Bråkenhielm (s)**

Forskning för bättre sex- och samlevnadsundervisning

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om forskning angående bättre sex- och samlevnadsundervisning i skolan.

Motivering

Sedan 1980-talet har det funnits en nationell och internationell retorik om att det behövs ett förebyggande arbete för att undvika sexualitetens hälsorisker. Trots denna retorik har inte mycket hänt. Detta kan bero på att ämnet är tabubelagt. Många vill att sexualitet ska vara något privat, att lyfta upp frågan anses av många som pinsamt eller vulgärt.

De samhällsförändringar som skett i Sverige och stora delar av världen under de senaste 40 åren har bland annat inneburit en förlängd ungdomsperiod och uppskjuten familjebildning. Den koppling som tidigare funnits mellan familjebildning och sexualdebut har därmed i praktiken upplöst. Unga människor i Sverige har flera sexuella partner innan de ganska sent ingår äktenskap eller äktenskapliga relationer. Det finns många positiva sidor av detta. Studier visar att unga människor idag är mer nöjda med sina nära relationer och sin sexualitet. Studier visar också att unga kvinnor och män har mer jämlik sexualitet, vilket är glädjande.

Denna aktiva ungdomssexualitet kräver ett nytt sätt att förhålla sig till sexualitetens hälsorisker. Sannolikheten att i Sverige möta en hiv-smittad person har aldrig varit så stor som nu, antalet diagnostiserade klamydiafall ökar och också antalet aborter.

Jag vill att det förebyggande arbetet ska bli en samhällsangelägenhet. Ett argument att inte satsa i tillräcklig omfattning på det förebyggande arbetet för unga är att vi inte vet om det har effekter. Vad ska göras och hur?

Fel! Okänt namn på

Två saker är emellertid fastställda. Ökad diskussion om sex leder inte till att ungdomar blir mer sexuellt aktiva. Budskap om avhållsamhet är inte effektiva utan kan snarare vara kontraproduktiva. Socialstyrelsens enhet för hiv-prevention skriver i rapporten "Ungdomars sexuella hälsa, internationella kunskapssammanställningar och svenska erfarenheter av förebyggande arbete" att det är ett problem att det inte satsas lika mycket pengar på att systematiskt utvärdera det förebyggande arbetet som det görs för att utveckla och utvärdera medicinska behandlingar.

I rapporten nämns också att få regelmässiga utvärderingar av olika insatser gjorts. Det existerar ingen systematiskt utvärderande forskning där man undersökt effekter av skolans sex- och samlevnadsarbete, trots att denna undervisning sannolikt är en av de tidigast införda och mest konsekvent genomförda i världen och ofta nämns som exempel i internationella sammanhang.

Det behövs alltså mera forskning kring effektiva metoder vad gäller ungdomars beteenden, attityder och kunskaper för att dessa metoder med kraft ska implementeras i sex- och samlevnadsundervisningen i skolan.

Stockholm den 29 september 2009

Catharina Bråkenhielm (s)